

[Ministeren for kulturelle anliggender]

handler i de kommuner, der ingen har i øjeblikket.

Jeg har også mærket mig, at Monopoltilsynet ikke vil ophæve forlæggernes ret til at fastsætte faste priser på bøger eller boghandlernes eneret til bogsalg. Man kan så diskutere, hvor vidtgående en sådan justering bør være i det konkrete tilfælde, men jeg synes ikke, det er tiden og stedet at gå ind i en nærmere diskussion af de forslag til ændringer på enkeltområder inden for samhandelsreglerne, som monopolmyndighederne har foreslået.

Jeg vil dog gerne sige, at det forekommer mig vigtigt, også for branchen, at de ordninger, der gælder, er fleksible og i takt med samfundsudviklingen. Det er derfor et stort spørgsmål, om det er rigtigt at gøre opretholdelsen af den faste bogladepris til et lovgivningsanliggende.

I det hele taget – og det er vigtigt for mig – er jeg af principielle grunde modstander af lovgivning på dette område. Jeg mener ikke, at der her skal reguleres af staten. Gør man det, vil man være kommet ind på et skråplan, hvis hældning ingen kender.

Når jeg siger det, skyldes det, at en lovgivning som den, der her ville blive tale om, nødvendigvis måtte regulere hele markedet; den ville blive meget omfattende og detaljeret og herunder forudsætte autorisation af boghandel m.v., når man vil have lovgivet for hele konsekvenssystemet i forbindelse med fastprisen. Det er helt imod regeringens principper, og jeg tror heller ikke, at branchen ville finde det ønskeligt.

Jeg finder stadig, at den faste bogladepris på bøger som princip er et kulturpolitisk gode, men jeg kan i hvert fald i den foreliggende forhandlingssituation, hvis udfald ikke kendes, ikke gå ind for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Qvist Jørgensen (S):

Vi går i Socialdemokratiet ud fra, at SF fremsætter beslutningsforslaget for, at Folketinget kan være klar til en hurtig aktion, såfremt de forhandlinger, der foregår for tiden mellem Boghandlerrådet og Monopoltilsynet, falder uheldigt ud. At falde uheldigt ud betyder for os, at Monopoltilsynet får held til at forstyrre eller får held til at ødelægge en god og gennearbejdet praksis, der har været

hovedårsagen til, at vi i Danmark til trods for vort lille sprogområde har kunnet bevare et relativt højt salg af bøger til faste priser, i hvert fald hvis prisen er over de berømte 99 kr.

I bemærkningerne til forslaget har man netop markeret, hvorledes vi i Danmark har en fin og en stigende repræsentation af danske bøger og i øvrigt også et stigende bogsalg, også til trods for bibliotekernes mindre tilbøjelighed til at købe bøger.

Jeg mener, at mange grunde, hvoraf den kulturelle grund er den vigtigste, men også de gode byttemuligheder, kommissionsordningen, markedsføringen osv., taler tydeligt for, at vi, der er enige, skal arbejde for, at det nu kendte system, der ikke angribes af andre end Monopoltilsynet og måske et par enkelte forlagsdirektører, skal bevares.

Jeg synes også, det skal noteres, at der i forhandlingerne mellem Boghandlerrådet, altså fællesorganet for Den Danske Boghandlerforening og Dansk Forlæggerforening, er lagt forslag frem, der skulle sikre, at perioden for fast pris bringes helt ned på 1 år.

Dansk Forfatterforening støtter bevarelsen af fastprissystemet. Jeg har lagt mærke til, at såvel hr. Per Stig Møller – jeg tror, det var først på efteråret i 1986 – som kulturministeren har tilkendegivet deres enighed i disse synspunkter. Ministeren gjorde det jo særdeles tydeligt under receptionen for »Bogen i medie billedet«, så vidt jeg husker i januar måned i år.

Det, der sker med behandlingen i dag, er altså, at forhandlingspartnerne får et signal og kendskab til, hvorledes et stort flertal i Folketinget stiller sig, og at Folketinget vil gå ind, hvis man ikke kan finde den rette løsning.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at Det Konservative Folkeparti mener, der er mange gode intentioner bag det forslag, SF her har stillet om at opretholde de faste bogladepriser, og vi kan fuldt ud tilslutte os de kulturpolitiske hensigter med forslaget.

Men til trods for dette vil vi alligevel afvise beslutningsforslaget i dets foreliggende form. Vi synes ikke, det er rigtigt, at der skal lovgives på dette område.